

ความสำคัญของวรรณคดี

จากหนังสือ “วรรณคดีและวรรณคดีวิจารณ์”

...วรรณคดีนอกจากนำเราไปสู่โลกแห่งความงามแล้ว วรรณคดียังประสาทพิศวง (sense of wonder) ให้แก่เรา คือชักนำให้เราเห็นชีวิตและโลกเป็นของน่าพิศวง แต่วรรณคดีมิใช่มีแต่เพียงความงามไพเราะ เพื่อสนองความปรารถนาของมนุษย์ในด้านความงามและมีใช่เพียงชักนำให้เราเห็นธรรมชาติและชีวิตเป็นสิ่งที่น่าพิศวงเท่านั้นมิได้ วรรณคดียังเผยให้เราเห็น นำเราเข้าไปใกล้กับชีวิตด้านต่างๆ จากสายตาของบุคคลพิเศษจำพวกหนึ่ง ที่ได้เคยประสบหรือได้รู้ได้เห็นชีวิตในด้านนั้นๆ และมีทัศนะอันลึกซึ้ง มองเห็นความสำคัญของชีวิตเช่นนั้นมากกว่าคนธรรมดา นอกจากนั้น ยังมีความสามารถพิเศษที่จะชวนให้เราคิดและรู้สึกอย่างเดียวกับเขาด้วย วรรณคดีก็คือชีวิตนั่นเอง

(วิทย์ ศิวะศรียานนท์, 2544, หน้า 227)

... ชีวิตที่ได้ผ่านเครื่องกรองอันประณีต คือ บุคลิกลักษณะของกวีนั่นเอง ...

(วิทย์ ศิวะศรียานนท์, 2544, หน้า 228)

วรรณคดี คือ ชีวิตตามอารมณ์ และในสายตาของกวีเช่นนี้ การอ่านและเรียน
วรรณคดี จึงนอกจากเป็นการขยายวงแห่งความชัดเจน (experience) ของเราโดยที่
นำเราเข้าสู่ชีวิตอันกว้างขวางหลากหลายยิ่งกว่าชีวิตของเราหลายพันเท่าพันทวีแล้ว
ยังทำให้เรามีความสัมพันธ์ทางจิตใจกับเพื่อนมนุษย์เกินกว่าที่เราหวังจะได้รับในชั่ว
ชีวิตอันสั้นของเราอีกด้วย

ความรู้ที่ได้จากวรรณคดี นอกจากจะให้ประโยชน์เฉพาะหน้าแก่เรา คือ ช่วยให้เราขบปัญหาแห่งชีวิตต่างๆ ด้วยการสังเกตวิธีดำเนินการของตัวละครในเรื่อง เมื่ออยู่ในฐานะคล้ายๆ กับเรา และช่วยให้เรารู้เล่ห์เหลี่ยมความคิดความรู้สึกของ บุคคล ชั้น วรรณะ วัย และชาติต่างๆ แล้ว ยังช่วยให้เราเข้าใจตนเองดีขึ้นด้วย

(วิทย์ ศิวะศรียานนท์, 2544, หน้า 229)